

givningsmagtens Hals og med Trusler om Standsning eller med Pukken paa indgaaet Garanti har fremtvunget sin Villie, men at Statsmagten indenfor en kort Frist tillader, at et i og for sig irrationelt Forhold bestaar, medens den undersøger, hvorledes Forholdet kan blive rationelt ordnet.

Under disse Omstændigheder ser jeg mig berettiget til at stemme for Bevilningen trods mine principielle Anskuelse, idet jeg i modsat Fald vilde medvirke til Fremme af det, jeg først og fremmest vil undgaa, nemlig at gøre den københavnske højere Skole til en Klaseskole for bemidlede Forældres Børn. Det har ikke kunnet undgaa at vække Bekymring hos den Generation, der som unge Studenter hos deres jævnaldrende og senere hos dem, der voksede op som Studenter bag ved dem, gjorde alt, hvad de kunde for at indpode Studenterungdommen, at den skulde have Samfølelse med de bredeste Lag af den danske Befolkning, og hvem det lykkedes en Overgang at faa denne Opfattelse til at trænge igennem — det har ikke kunnet undgaa at vække Bekymring netop hos de Mænd at se, at Studenterungdommen her i København i de sidste 10 Aar aldeles paa-faldende har Præget af de høje Skolepenge, nemlig derved, at Samfølelsen og Samforstaaelsen med de brede Lag hos den senere københavnske Studenterungdom er i Af-tagen. Som et Middel ogsaa til at faa dette Klassepræg mildnet i alt Fald saa længe, til vi kan faa den rationelle offentlige Undervisning ogsaa her i København, hvad enten det nu bliver Staten eller Kommunen, der overtager den, og netop ud fra min Samhørighedsfølelse med de bredeste Lag er jeg med til i Dag at give min Stemme til denne Bevilling, som principielt er mig saa meget imod.

F. F. Samuelson: Jeg vil gerne i Lighed med det ærede Medlem for Hornslet-Kredsen (Povlsen) paa det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds' (Stilling) og egne Vegne bringe den højtærede Minister en Tak, fordi han har stillet Ændringsforslag i Overensstemmelse med det Ændringsforslag, som vi tre havde stillet til Finanslovforslagets anden Behandling om Forhøjelse af det Statstilskud, som Professor Warming i Aarhus faar til gratis Behandling af ubemidlede ganespaltelidende. Jeg vil ligeledes bringe Finansudvalget en Tak, fordi det har sluttet sig til det af Ministeren stillede Ændringsforslag, saaledes at Finansudvalget er enig om, at Professor Warming bør have et ekstraordi-

nært Tilskud paa 1,500 Kr. Det er en stor og velsignelsesrig Gerning, Professor Warming udfører paa denne Klinik, som han nu har haft i en Del Aar, og hvor mange ganespaltelidende er blevet helbredet. Og jeg vil henstille til ærede Medlemmer, hvis de kommer til Aarhus, at besøge Klinikken og se, hvad der udføres der, se de storartede Resultater, som Professor Warming har at fremvise. Hermed vil jeg bringe Finansudvalget og Ministeren en Tak, og jeg haaber, at ærede Medlemmer vil stemme for denne Ekstrabevilling.

Ordføreren (Mads Larsen): Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) udtalte sin Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt, at det Tilskud paa 15,000 Kr., som er foreslaaet anvendt til Fortsættelsesundervisning for den konfirmerede Ungdom, var betinget af kommunale Foranstaltninger, og udtalte, at det sandsynligvis ad Aare vilde blive nødvendigt, at ogsaa private Skoler eller Undervisning, der sattes i Virksomhed af private Folk, kunde faa Del i en saadan Bevilling. Jeg skal hertil blot sige, at denne Bevilling jo angaar et nyt Omraade, hvor man, kan man gerne sige, skal prøve sig frem. Jeg er heller ikke sikker paa, at ikke en saadan Udvidelse ad Aare kan blive nødvendig. Men vi vil jo ved denne Bevillings Vedtagelse og den Opfordring, der herigennem rettes til Kommunerne og til Befolkningen i det hele taget om at interessere sig for Spørgsmaalet, og gennem den Brug, der bliver gjort af Bevillingen, kunne vinde Erfaring om den heldigste Maade at gribe Sagen an paa.

Det ærede Medlem (Jensen-Sønderup) sagde i Slutningen af sin Tale, at hans Interesse for Spørgsmaalet var saa stor, at han endogsaa kunde gaa med til at gøre det til en Pligt for Husbonderne at give de unge Mennesker, de havde i deres Tjeneste, Tid til at søge denne Undervisning et Par Eftermiddage om Ugen. Jeg vil hertil sige, at det vil jeg ikke være med til. Jeg vil ikke være med til at gøre denne Undervisning tvungen, hverken til den ene eller til den anden Side. Lige saa lidt som jeg vil være med til at tvinge de unge Mennesker til at søge denne Undervisning, lige saa lidt vil jeg være med til at lægge Tvang paa dem, som har disse unge Mennesker i deres Brød. Jeg tror, at det her netop gælder i fuldeste Maal, at det skal være i fuld Frihed, man skal virke, og at kun saa vil Opgaven lykkes. Jeg er i den Henseende ganske enig i,